

man benytte Folk, der ikke er Føreremner, der er ikke andet at gøre. Det er den meget uheldige græske Skik, som man har opfattet som Demokrati, men som er lige det modsatte, og som man kaldte Ostrakisme. Hver Gang der indenfor et Folk, indenfor en lille Republik eller indenfor et Parti var en eller anden, der ragede lidt op over de andre, saa rottede de andre sig sammen for at faa denne Mand ud. Men se, det hævner sig i Længden!

Det ærede Medlem var meget stolt af, at han dog havde en Meningsfælle, der var kommet først her i Tinget — det var det ærede Medlem Hr. Drachmann, han var kommet først med den positive Handelspolitik. Jeg har nu ikke meget tilovers for disse Stridigheder om, hvem der kom først, og hvem bagefter, det er saa temmelig ligegyldigt; hvis Sagen er god, gælder det om, at saa mange som muligt samler sig om dens Gennemførelse og ikke strides om, hvem der kom først. Men naar det ærede Medlem Hr. Pürschel endelig rejser det Spørgsmaal, maa jeg dog i Sandhedens og Historiens Navn gøre opmærksom paa, at længe inden det ærede Medlem Hr. Drachmann stod paa denne Talerstol og talte for en positiv Handelspolitik, stod i. Eks. vort Partis Formand, Hr. Stauning, paa en Talerstol ved Grundlovsfesten den 5. Juni 1921 og talte for en positiv, aktiv Handelspolitik i dette Land, og jeg gjorde det samme nøjagtig den samme Dag. Det ærede Medlem sagde — det skal være mit sidste Ord til ham, antager jeg —, at det var meget rigtigt, han havde selv ligesom Direktør Olesen taget Ordet for Importregulering, men vi maatte ikke tage ham til Indtægt for Importregulering. Naar han, der har taget Ordet for Importregulering ligesom Direktør Olesen, alligevel mener, at det er skammeligt af os at tage ham til Indtægt for Importregulering, ja, saa synes jeg, al Logik hører op, saa er det ærede Medlems Argumentation — nu skal jeg bruge et meget mildt Udtryk, slet ikke et, der forarger det ærede Medlem, skønt det maaske i Realiteten er det samme som det Udtryk, jeg kom til at bruge før — temmelig forkølet.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det er en Selvfølge, at Regeringen med den største Opmærksomhed vil følge Forholdenes Udvikling og ogsaa benytte den Erfaring, som kan indhentes gennem Valutafondens Arbejde, om, hvad der fra Statsmagtens Side kan gøres for

at fremhjelpe Kronekursen. De Udtalelser, jeg er fremkommet med, kan jo ikke give nogen Forestilling om, at jeg mener, der ikke er noget at gøre fra Statsmagtens Side i denne Sag. Jeg har nævnt visse Veje, som jeg mener ikke at ville være med til at gaa, jeg har nævnt andre Veje for Statsmagtens Medvirken til dette Formaalets Opnaaelse, som jeg var villig til at gaa, og det var ikke ganske betydningsløse Omraader, jeg her berørte. Det er selvfølgelig ingenlunde udelukket, at der, alt som Tiden gaar, og Erfaringerne fæstner sig, kan vise sig andre Midler, som Statsmagten med Held kan benytte til at hæve Kronens Kurs, og for saa vidt som jeg mener, at disse Midler ikke er af den Art, at de gør ondt værre, at de har Mangler, som bevirker, at deres Anvendelse paa væsentlige Omraader gør ondt værre, nu vel, saa er jeg naturligvis villig til ogsaa at anvende saadanne Midler.

Pürschel: Det, der er Kærnen i Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og mig, er det Spørgsmaal, hvorvidt man kan tage Valutakonferencens Udtalelser til Indtægt for en Importregulering, hvorvidt man tør tage alle de Navne, der staar derunder, til Indtægt for en Importregulering. Det kan man ikke. Det ved det ærede Medlem. Det er det, han gjorde i Gaar. Dette er Sagens Kærne. Resten skal jeg lade ligge. Naar Valutakonferencen har anbefalet Importbegrænsning, har den kun peget paa Maalet, ikke paa Midlerne. Det er om Midlerne, at Uenigheden staar.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har saavel i Gaar som i Dag fremsat Udtalelser angaaende den Stilling, som Direktør Chr. H. Olesen indtager til den Betænkning, som Valutakonferencen har afgivet. Det ærede Medlem har udtalt, at medens Direktør Olesen tidligere har været Tilhænger af Importregulering ligesom det ærede Medlem selv, har han nu forladt dette Standpunkt og fulgt det ærede Medlem over til det Standpunkt, at det kun er Toldbeskyttelse, der kan hjælpe. Det har det ærede Medlem sagt gentagne Gange. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at Direktør Chr. H. Olesen i Valutakonferencen repræsenterede Landsforeningen Dansk Arbejde. Han er kommet ind i denne Konference som Formand for denne Organisation. Jeg har den Ære at